

peaks ennast temma jure heitma. Josef
ehmatas selle peale wägga ärra, ja ütles
temmale. Wata, mo Josefand on keif
minno Holets ja mo Kae alla annud,
mis temmal ial on; ja ühtegi ep olemis-
nule keeldud keigest temma Moia-
dest, muud kul sinna oled keelatud
Asjaks arwata, sepärrast et sa temma
Maene olled; ja kuida peeksin minna
sedda suurt Kurja ja Patto
Jummala wasto tegge-
ma!

§. 249. Se jät sedda Puhko nendasam-
moti; agga Potlwar Maene panni om-
ma Aega rähhele; ja kui Josef üksford
üksi Suppa tulli, omma Teggemissi teg-
gema, ja muud Perre-Rahwast
keddagi Roddo ei olaud, siis ta hakkas
temma Kuest finni, ja ütles: Nagga
mo jures! Joseppi Melest olli se
wägga hirmus As-
si; temma ei teadnud muud
Nou, kui et ta omma Kuub
Seljast mahhalaskis, ja
pögge-

pöggenes isse U'lest wälia
Que, ja se Kuub jät ta
Perrenaele Kätre wahhele.

§. 250. Sesamma kurri
Jnnimenne hakkas se peale
wahjuse hüüdma, ja suurt
Kärra teegema, ja kutsus
omma Perre-Rahwast
koffo, ja ütles neile, et
Josef tedda wägasi
tahtnud ärranarrida ja
ennast temma jure heita;
agga temma olleks
hakkand küssendama,
siis olleks ta lönud
karkina, ja pöggenend
ärra, ja jätnud se
Hirmoga omma Kuegi
temma jure mahha. Nendasam-
moti räkis ta ka omma
Mehhele, kui se Wäljast
Rojo tuli. Ja et se Sü
foggonist temma peale
ei piddand langema,
siis ta ütles omma
Mehhele: Se Ebreas-
Sullane, kedda sinna
meie jure olled tonud
(§. 28.) tahtis
sedda minnoga tehma.
(Ebreas-Mehheks
nimmeta i Joseppit
sepärrast, et temma
Ebreas-Keelt räkis §. 79.)